

O altă publicație care a încercat să facă o analiză a rolului Internaționalei și Comunei din Paris, precum și a țărilor social-politice în numele cărora ele au militat a fost « Informațiuni bucureștene ». Într-un amplu articol intitulat *Internaționala*, redactorul gazetei, Nerone Pop, considera că Internaționala « cu toate persecuțiunile și calomniile ce i se face, are multă dreptate și rațiune în Occident »¹, acolo unde există o problemă socială, sub forma antagonismului între capital și muncă.

Autorul vorbea cu căldură de acțiunile întreprinse de Internațională pentru îmbunătățirea situației maselor muncitoare, deși era înclinat să considere că altruismul filantropic al reprezentanților luminați din rîndurile claselor dominante ar fi de natură să amelioreze soarta muncitorilor, atenuînd conflictele de clasă care își găsiseră o expresie atît de profundă în evenimentele Comunei din Paris².

Ca o trăsătură oarecum comună a presei de orientare general democratică apare nota de obiectivitate a relatărilor despre Internaționala I inserate în coloanele sale³.

Uneori se făceau aprecieri pozitive la adresa cauzei Internaționalei (în afara celor relevante mai sus), dar cauza ca atare era înțeleasă îngust și confuz, ca o militare abstractă și contemplativă pentru ridicarea din întuneric și mizerie a celor nevoiași⁴.

În coloanele « Albinei », « Telegrafului », « Informațiunilor bucureștene » etc. se lua poziție față de represiunea mișcării muncitorești internaționale, a Comunei din Paris și față de persecuțiile militanților de seamă ai mișcării, față de suprimarea publicațiilor Internaționalei, dar nu atît în numele solidarității cu principiile și cauza acesteia, ci în acela al dreptului democratic privind libertatea de organizare și de exprimare a voinței. În « Informațiuni bucureștene » se arăta că legile represive îndreptate împotriva Internaționalei nu vor duce la dispariția însăși a « relexor care i-au dat naștere și care acum o alimentează »⁵. Gazeta « Albina » lua atitudine împotriva arestărilor operate de autoritățile imperiului dualist și a persecutării persoanelor implicate în legătură cu Inter-

¹ « Federațiunea », an V, nr. 39 din 7/19 aprilie 1872.

² Articolul publicat în « Informațiuni bucureștene » a fost reprodus și în ziarul « Federațiunea ». Punctele de vedere înaintate exprimate de autor nu au fost însă împărtășite de cercurile apropiate revistei. Ele au format obiectul unui răspuns polemic, semnat de un anume T. Grachu și tipărit tot în coloanele ziarului « Federațiunea ». « Acest articol — scria T. Grachu —, fiind reprodus și de « Federațiunea », nu-l putem trece cu vederea. . . ». Autorul făcea apologia orînduirii sociale bazate pe exploatarea capitalistă și contesta rațiunea de a fi a Internaționalei tocmai pentru faptul că aceasta militează în numele înlăturării ei. (« Federațiunea », nr. 46, din 26 aprilie (8 mai) 1872).

³ Caracteristică este, în această privință, poziția publicației « Gazeta Transilvaniei », care urmărea mai ales să informeze pe cititori despre evenimentele legate de Internațională, fără să insiste asupra unor comentarii proprii.

⁴ Majoritatea ziarelor democratice considerau, evident în mod eronat, că, inițial, Internațională și-ar fi propus scopuri filantropice și umanitare și că numai ulterior, mai ales în perioada Comunei din Paris, a abandonat aceste scopuri, chemînd la transformarea revoluționară a societății. Aceste ziare aprobau scopurile, chipurile inițiale, ale Internaționalei, dar repudiau sensul adînc și real al principiilor și ideilor pe care ea le promova. Pe această linie se înscriu, de exemplu, articolul *Carol Marx, președintele Internaționalei*, publicat în revista « Familia », unele articole din « Telegraful », « Românul », « Federațiunea » (26 aprilie — 8 mai 1872) etc. În revista « Familia » se scria, de pildă: « Însă tot atît de repede cum s-a extins puterea acestei societăți, tot atît de repede și-a uitat de primul ei scop nobil și uman. . . îmbrățișînd, profesînd și lăînd ideile cele mai socialiste » (« Familia », an. VII, nr. 51 din 19/31 decembrie 1871).

⁵ Citat după « Federațiunea » din 7/19 aprilie 1872.